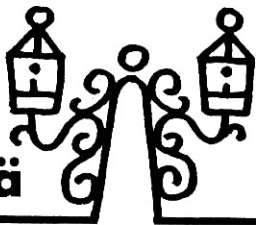

Vielä von Panu Wrichteistä

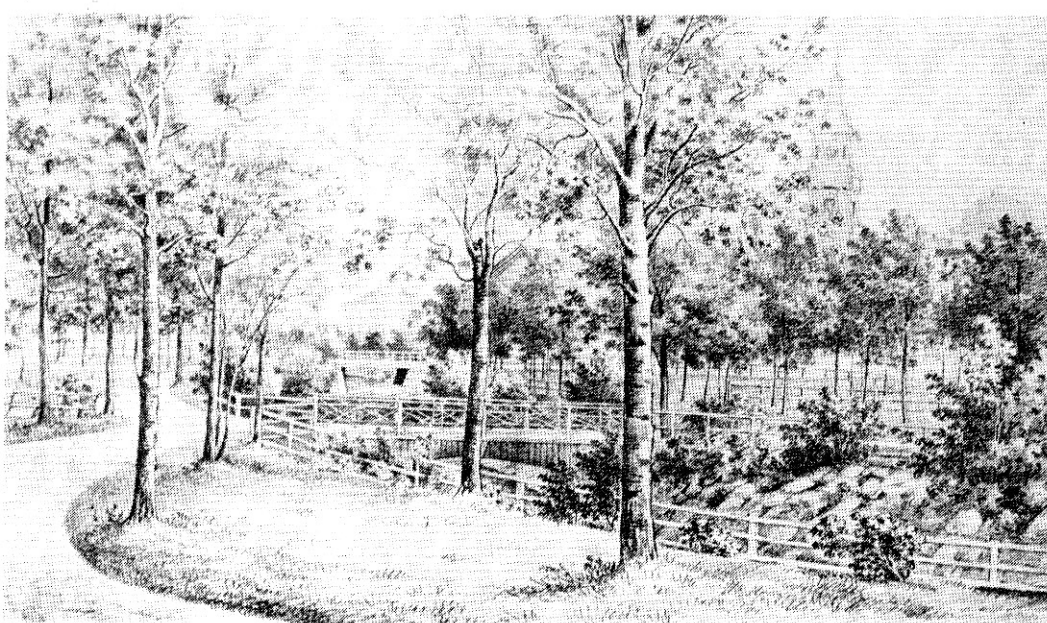
Käytiin katsomassa **Ferdinand von Wrightin** maalausta Kuutamonäkymä Oulusta, niin paljon jo esillä, että ei tarvinne selittää. Puutteleva työ, niin kuin parinsa Oulun kävelypuistokin, **Magnuksen**, velimiehen tekemä. Siinä ovat sievästi **Hedmanin** suuren muinaista Oulua esittävän maalauksen kahden puolen.

Ilo silmille, kaikki kolme. "Kuutamonäkymä" on jollain tavalla uskottavampi kuin "Kävelypuisto", myös "luonnossa", niin sanoakseni.

Kirjoitin näistä tällä paikalla 22. 11. 1990. Pakko palata asiaan. Tyydyin miettimään vain omassa vanhassa puistossa Magnus kuvaa, Otto Karhin edeltäjää vai Snellmanipuistoa. Muistin kyllä jo kerran asiantuntijan avulla ratkaisseeni pulman, mutta enpähen kaivanut sitä Panua kansiosista.

Nyt tämä pitkänhuiskea asiantuntijani, maanmittaus-insinööri S., asteli vastaan ja sanoi, hyvän päivän jälkeen, että olisi vähän asiaakin. Mieleeni juolahti heti von Wrightin taulu. Aivan oikein! Eli olin muistanut väärin. Puolustuksekseni voin esittää vain sen, että itse olen vain maanmittarin poika, jolle isä-maanmittari kylä ehti monta kertaa sanoa, että "seitsemästi mitata, kerran leikata".

Magnus v. Wrightin Oulun kävelypuisto esittää sekä piirrettyinä että maalattuna puistoa, jota joskus jostain syystä on alettu kutsua Snellmanipuistoksi: siis Hallituskadun ja Vakuutus-Tornin-Kassatalon välissä Iso- ja Kirkkokatujen välillä kahden

puolen Kaupungin — eli Plaanaojaa.

Paikallistamisessa auttoi kirkontorni, jota tosin piti käydä katsomassa OOP:n talon yläkerrasta. Kadunmies ei näe sitä.

Alkuperäinen piirros on muuten paljon uskottavampi kuin maalaus, joka tekee puistosta turhankin hienostuneen. Ja esim. taulusta tehty kaupungin edustuskortti on liiankin värikäs. Verratkaapa! Piirroksen jokainen voi katsoa Kustaa Hautalan Oulun historian III:sta, kuva-aukeama sivun 366 jälkeen!

Todettakoon samalla, että taiteilijan taustalle sieppaama silloinen alkoisoppilaitos (nyk. Lyseotalon vanhin osa) ei ole aivan realistinen. Julkisivussa on risaliittien välissä ollut alusta alkaen kuusi ikkuna, mutta taideteoksissa vain viisi.

Palaan vielä myös Ferdinandiin, "Kuutamonäky-

mään". Sehän lähti maailmalle pitkäaikaisesta kodistaan Turun keskustassa sen jälkeen, kun maisteri **Vieno Koskenniemi**, edesmenneen runoilija VAK:n puoliso, viime talvena kuoli. Tämän todettuani huokasin pakinasani, että "niin hajosi vanha kulttuurikoti". Onneksi huokasin aiheetta.

Koskenniemiä tyttäri, emeritusprofessori Vieno Koskenniemi, jolle olin lähetyttänyt Oulu-lehden, kirjoitti, että hänen veljensä, hovioikeudenneuvos **Hannu Koskenniemi** puolisoineen on juuri muuttanut vanhempiensa Yliopistonkadun kotiin, Atriumiin. Eikä se koti siis muutenkaan ole hajonnut, paitsi että perikunta jo aikaisemmin oli lahjoittanut osan runoilijaakateemikon kirjastosta Turun yliopistolle.

Mieluisia uutisia Suomen kulttuurin kehdestä.

Ja hyväksi lopuksi, oli sit-

ten siunaukseksi tai ei, kerrottakoon, että Panu löysi Kakaravaaran antikvariaatin ikkunasta — Panun, 4:s painos 1922. Kansallisromanttinen kansi on itsensä taiteilija-kreivi **Louis Sparren** piirtämästä.

Kysymys ei siis ole tämän Panun omasta kirjasta. Sekin on kyllä auttamattomasti loppuun myyty, joskaan ei vielä syöty (miten sen nyt ottaa!), mutta ei ole vielä ehtinyt antikvariaatteihin. Löydös oli itsensä **Juhani Ahon** kuuluisa romaani Panu.

Hämmästykseni huomaisin, että Panu puuttui kirjahyllystä. Tämä Ahon Panu oli vielä paljon pahempi pakana kuin tämän kirjoittaja, mutta jotain yhteistä meilläkin kai on, nimen lisäksi. On ainakin suomalainen sisu.

Kiitän lukijoitani vuodesta menneestä (menneistäkin) ja toivotan onnea loppuvuodelle 1991.